



## Universitätsbibliothek Paderborn

### **V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica**

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi  
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum  
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicacionem Pagina  
Indicabit

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Tractatus De Gratia Delectante Et  
Vincente

**Druzbicki, Kaspar**

**Ingolstadii, 1732**

**VD18 90066359**

Caput III. Quid sit Gratia delectans, & qui ejus effectus.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-45367**

Sanctâ: illumina nos, inflamma nos, oblecta nos  
 ut Gratia tuae gratias referamus omnes, & sem-  
 per dignas, in sæculum. qui quidquid sumus ex  
 Gratiâ tuâ sumus, ex nobis autem pauperes ni-  
 mis sumus: proinde nobis quidem sola debetur  
 confusio faciei, tibi autem Gloria in sæcula.

### CAPUT III.

*Quid sit Gratia Delectans: Et qui ejus  
 effectus?*

**D**ixit nonnemo antiquorum sapientum.  
*Trahit sua quemque Voluptas.* non enim  
 animus noster sola (ut ait Aug.) trahitur Veritate:  
 sed trahitur etiam Voluptate, non ad malum tan-  
 tum, non etiam ad bonum tantum: sed tam ad  
 malum quàm ad bonum: est enim in bono &  
 in malo Voluptas sua, animo vix quidquam ma-  
 gis quàm Voluptatem appetenti, & utrobique  
 animus ita delectatur ut etiam vincatur: nisi  
 quod quia in bono vincitur, vera sit germanaque  
 victoria, quia in malo, strages sit potius clades-  
 que nuncupanda. ideoque etiam delectatio in  
 bono, Gratia est, in malo autem miseriae &  
 calamitatis. Quamobrem hic delectationem  
 ita Gratia attribuo Vincentem, ut de eâ solâ lo-  
 quar, quæ de bono & ad bonum solum este; nam  
 delectatio quæ ad malum este Morbus cum sit,  
 delectationis veræ nomen habere non potest:  
 quem enim morbus unquam delectat, nisi infan-  
 num & infelicem? Est itaque Gratia Delectans  
 & Vincens: aliud nihil quam suavitas divinitus  
 menti infusa, quâ mens hominis (sive Voluntas)

A 4

in bo-

112  
 xi  
 : usque  
 : I  
 V

in bonum supernaturale pertrahitur in eoque continetur.

Non sum ignarus Gratiam & Intellectui adfundere doctrinae lumen, & voluntati impetum appetendi imprimere: sed his in praesenti à nostrâ consideratione (ut supra dixi) exclusis, solam in eâ suavitatem expendo, non quod hæc solâ inest, sed quod solam investigare propositum sit. Cujus propositi rationem in fine tractatus hujus afferam, cum primum scilicet Consideratione hanc animum meum satis pascam.

7.

Est ergo Gratia, suave auxilium Dei, quod Deus dum illuminat mentem, dum incitat Voluntatem, suavissime etiam lactat eandem, amoreque boni in bono eam continet. Sine hac suavitate divinâ, nemo è luculentis scelerata vitæ oblectationibus palatum extraxit. sine hac suavitate nemo amaros poenitentiae fructus vel primis labris degustavit. sine hac suaviter nemo, propriae sensualitati, nemo privato amori, nemo sibi ipsi bellum indixit: Sine hac suavitate nemo arctum cæli iter &c. ingressus, nemo Christi Jesu crucem complexus. nemo cælis facere violentiam ausus est. Hac suavitate voluptateque de cœlestibus illis Voluptatum torrentibus tantisper degustata homines Dei operati sunt Justitiam, execrati malitiam, deposuerunt dolium, induerunt simplicitatem, omnibus thesauris Ægypti Christum pauperem, contemptum, crucifixum præposuerunt, facti sunt sibi hostes, JESUS Socii, concives Angelorum, Dæmonibus terribiles, obliti naturæ, obliti consuetudinis malæ, obliti fragilitatis, spe firmati, charitate fortes, fide & tentatione probati, abnegarunt semet-

iplos

iplos levaverunt se super se, ascenderunt usque ad scientiam supereminentem Sanctorum. Ea propter. Suavitas ista, Delectatio ista, simul est robor, simul est auxilium, simul est Victoria. sic enim delectat (imò ideo delectat) ut simul roboret, adjuvet, vincat. Hac credo suavitate delinitus delibutusque David canebat: *Dulcis Et rectus Dominus.* hanc quoque ab aliis degustari optans hortabatur omnes dicens. *Gustate Et vide. te quoniam suavis est Dominus.* Hac suavitate jugum suum inunctum esse Christus Dominus intelligens invitatur omnes, ad sese dicens: *Venite ad me omnes qui laboratis Et onerati estis, Et ego reficiam vos. Tollite jugum meum super vos, Et invenietis requiem animabus vestris. Jugum enim meum suave est, Et onus meum leve.*

## C A P U T I V.

*Delectationem Gratia intus non foris esse attendendum.*

**S.** Gregorius hoc interesse asserit inter bona temporalia & spiritualia, quod temporalia, dum absunt appetuntur, dum ad sunt fastidiuntur. Spiritualia è contra, dum absunt fastidiuntur, dum ad sunt tantò etiam magis appetuntur. Tradidi alibi hujus discriminis causam, hoc loco totam in voluptatem conjicio. Utraque bona, voluptatem habent, sed priora (Temporalia) habent insuperficie, non in interiori substantiâ: Spiritualia certam habent delectationem, non in superficie externâ, sed in substantiâ internâ. Inde fit quod illa quidem quam diu non gustantur placent, gustata displicent: quippe delectatione

8.

112  
xi  
: usque  
: I  
V